

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **K. D.**
zastoupen JUDr. Denisem Mitrovičem, advokátem
advokátní kanceláře se sídlem Týniště nad Orlicí, Mírové náměstí 274

proti
žalovanému: **Ministerstvu vnitra ČR**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2017, čj. OAM-405/ZA-ZA11-ZA17-2016

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2017, čj. OAM-405/ZA-ZA11-ZA17-2016 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 12.848,50 Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalovaný správní orgán vydal dne 19. 1. 2017 rozhodnutí, kterým neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje ani podmínky azylově relevantního

pronásledování či obav z něho v zemi původu, ani podmínky tzv. doplňkové ochrany, tedy, není ohrožen ani vážnou újmou ve smyslu § 14a.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce namítal porušení §§ 2 a 3 správního řádu, když žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v nezbytném rozsahu. Pokud správní orgán argumentoval tím, že žalobce ve vlasti nevyvíjel činnost, směřující k uplatňování politických práv a svobod, žalobce s takovým závěrem nesouhlasí. Při pohovoru uvedl, že pomáhal svému bratranci, který je členem politické strany HDP, prosazující práva kurdské menšiny, tato strana organizovala pomoc jednotlivým vesnicím u syrské hranice a žalobce jako řidič tuto materiální pomoc vezl k hranici, kde byl zatčen a obviněn. Toto své obvinění žalobce tedy spojuje s politickou stranou HDP a považuje ho za politicky motivované. Turecká vláda nijak Kurdům nepomáhá, naopak, politicky motivovaná obvinění konstatuje i Zpráva Human Rights Watch o událostech v Turecku v r. 2015 a žalobce je přesvědčen, že jeho zatčení v Turecku je aktem, kterým mu bylo zabráněno v uplatňování jeho politických práv a svobod. Je sympatizantem uvedené strany a pomáhal jí s dovozem materiální pomoci do Sýrie. V dalším pak žalobce k ust. § 12 písm. b) zákona o azylu připomíná Zprávu MV Velké Británie z února 2016, na kterou odkazuje žalovaný, pojednávající mj. o aktualizaci tureckého trestního zákoníku, s tím, že ten v současné době neodráží aktuální stav a vývoj vojensko-politické situace v zemi původu. V červenci 2016 došlo k nezdařenému pokusu o státní převrat, opakované teroristické útoky jsou připisovány straně HDP, z čehož vyplývá obecný nepřátelský postoj ke Kurdům a žalobce má důvodné obavy v souvislosti s přetrvávajícími vojensko-politickými ozbrojenými akcemi v kurdských oblastech Turecka, které jsou v atmosféře politické korektnosti podceňovány jako vnitropolitický problém země. Uvedená situace se žalobce přímo dotýká, cítí se ohrožen na životě. Zprávy, o které se žalovaný opírá, nejsou relevantní a neodráží aktuální tamní situaci. Vážné nebezpečí pak žalobci hrozí pro případ jeho návratu do vlasti, kdy se obává, že v jeho vlasti neexistují záruky spravedlivého procesu, což ostatně dokládá i Zpráva Human Rights Watch z r. 2015. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný vypracoval písemné vyjádření k žalobním námitkám dne 23. 3. 2017, uvedl, že s těmito nesouhlasí, porušení správního řádu je namítáno obecně. Napadené rozhodnutí vychází z tvrzení žalobce, podkladů opatřených žalovaným z informačních zdrojů, tedy ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Výroky rozhodnutí žalovaný považuje za náležité a podrobně odůvodněné, přezkoumatelné, proto i v souladu se zákonem. Správní orgán zjistil, že žalobce žádá v ČR o mezinárodní ochranu z důvodu svého zadržení a předvolání k soudu, které se vztahuje k jeho obvinění za vjezd s nákladním autem do oblasti turecko-syrských hranice, označované žalobcem jako politické problémy. Žalovaný se žalobcovým tvrzením zabýval cele, v provedeném řízení však nezjistil, že by žalobce aktivně prosazoval v zemi původu politická práva a svobody, za což by mohl být státními orgány Turecké republiky pronásledován, tedy z důvodu, podřaditelného pod § 12 písm. a) zákona o azylu. Žalobce výslovně uvedl, že nebyl členem žádné politické strany, pouze sympatizantem HDP. Pokud pak tvrdí, že má obavy z pronásledování z důvodu příbuzenského vztahu

k bratranci, který vykonává funkci předsedy HDP pro oblast, kam územně spadá i jeho vesnice, žalovaný takové tvrzení za azylově relevantní nepokládá. Zmíněná strana je v Turecku povolena a žalovaný netvrdil žádné konkrétní omezení, které by mělo příčinu v souvislosti s politickými aktivitami bratrance. Žalovaný pak neshledal ani žádný důvod k vyslovení důvodnosti jakýchkoliv obav z pronásledování žalobce ve smyslu ustanovení § 12 písm. b) cit. zákona.

4. Žalobce byl obviněn z důvodu „nezákonného vstupu na území Turecko-Syrských hranic a nepovolené pomoci“, kdy se podílel na zajištění materiální pomoci lidem v Sýrii. Svá tvrzení nijak nedoložil, a to ani předběžné rozhodnutí soudu, kterým byl zabaven kamion do doby rozhodnutí v řádném soudním řízení. V této věci žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že v Turecku neexistují záruky spravedlivého soudního procesu, žalobce nevyužil možnosti se v očekávaném soudním jednání vyjádřit a obhájit. Jako právně významné spatřuje žalovaný jednání žalobce, který nejprve vycestoval do Švédského království, následně do Německa a později do České republiky, přičemž ani ve Švédsku, ani v Německu nepodal žádost o mezinárodní ochranu na tamním území, zažádal o ni až v ČR, prakticky dva roky po vycestování ze země původu. O nutné bezprostřednosti podání žádosti v podobně tvrzené situaci hovoří judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) – např. rozhodnutí ze dne 20. 10. 2005, čj. 2 Azs 423/2004 a další. Odůvodněný strach z pronásledování proto v případě žalobce shledán nebyl a žalovaný je přesvědčen, že žalobce nesplňuje zákonné podmínky udělení azylu dle § 12, a to jak pod písm. a), tak i b) zákona o azylu.
5. K problému doplňkové ochrany je žalovaný přesvědčen, že námitky žalobce jsou obecného charakteru, na str. 8 – 11 se správní orgán podrobně vypořádal s nenaplněním podmínek ust. § 14a zákona o azylu, politické aktivity žalobce v zemi původu neměl a ani netvrdil. Není proto možné, aby byl zatčen z politických důvodů za účast na nedovolené materiální pomoci pod jménem HDP a že by mu hrozilo potrestání z takových důvodů. Žalobce byl již v minulosti v ČR správně vyhoštěn, proto se zdržoval na území Německa, než mu vypršel zákaz pobytu na území České republiky. Žalovaný je přesvědčen, že jediným důvodem žádosti žalobce je legalizace zdejšího pobytu, odkazuje přitom na rozhodnutí NSS ze dne 24. 2. 2005, čj. 7 Azs 187/2004 a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Při jednání soudu dne 4. 6. 2018 soud konstatoval ze správního spisu, že žalobce poskytl správnímu orgánu dne 28. 4. 2016 údaje ke své žádosti o mezinárodní ochranu, uvedl, že je státním občanem Turecka, kurdské národnosti, vyznává islám – kurdští alavité, není členem žádné strany, ale pomáhal HDP a byl proto obviněn. Je rozvedený, má tři děti, které žijí s matkou v Turecku. Z vlasti vycestoval letecky do Düsseldorfu, odtud jel s bratrem autem do ČR, a to v lednu 2015. Žalobce měl švédské vízum. Jako důvod vycestování z vlasti uvedl politické problémy. Týž den žalovaný provedl s žalobcem pohovor, v jehož rámci žalobce uvedl, že rodina bydlí v čtyřpatrovém domě, dva byty pronajímali a v dalších dvou žili rodiče žalobce a on se svojí rodinou. S manželkou se rozvedl až po příjezdu do Evropy, v létě 2015, ta nyní žije s dětmi u svých rodičů. Žalobce vlastnil v zemi původu kamion, provozoval nákladní dopravu. Ve vesnici zařizoval pomoc do Sýrie i s dopravou, předsedou tamní organizace byl jeho bratranec, kterého zavraždili. Náklad byl naložen do kamionu žalobce a on ho odvezl na syrskou

hranici, na zpáteční cestě byl kontrolován, byl obviněn z nezákonného vstupu na území, auto mu bylo zabaveno a měl být předveden k soudu. Z uvedeného důvodu ze země odjel. Záležitost byla organizována v rámci politické strany HDP, pomoc pocházela od lidí z vesnice, každý přispěl, čím mohl. Jednalo se o 5 kamionů, z každé vesnice jel jeden, bylo to v létě 2014. Na hranicích je vesnice, jejíž polovina je turecká a polovina leží již v Sýrii, tam náklad žalobce vyložil, jel do Mardin-Akdogan. Žalobcova bratrance zatkli, až když už nebyl v Turecku, nikdo neví, proč. Bratranec byl již předtím ve vazbě a byl vyslýchán. Žalobce byl ve vazbě tři dny po návratu z hranice, bylo mu řečeno, že spáchal trestný čin, proběhl předběžný soud, kde nebyl přítomen a byl mu zabaven kamion. Potom byl propuštěn, měl čekat na soud, ale rozhodl se vycestovat, protože se bál. Bylo řečeno, že porušili hranici, ale tam žádná není, velké množství uprchlíků tam má postavené stany, buduje se tam uprchlický tábor, jsou tam ale problémy, žijí tam kurdští alávité a uprchlíci jsou z řad nepřátel. S autem žalobce nesmí podnikat, stojí zaplombované před domem. Dále žalobce vypověděl, že s vízem neměl problém, má ve Švédsku rodinu, do ČR přijel poprvé s bratrem, líbí se mu tady, je zde klid, chtěl by tu podnikat. V Turecku zůstal bez práce, kurdská menšina tam má problém, nesežene zaměstnání. Měl i nějaké střety s ostatním obyvatelstvem kvůli jinému názoru. Jeho otec je dobře situovaný, má úspory, mohl mu pomoci, byl majitelem autobazaru. Momentálně ale již nepodniká, podporují ho příbuzní ze zahraničí, všichni jsou pryč. Na východě Turecka se již vůbec nedá žít, všichni jsou proti Kurdům, není tam pro ně práce a ostatní oblasti jsou přeplněné. Pomoc na východě je financovaná z ciziny, tureckou vládu nic nezajímá. Bratranec spáchal několik trestných činů, protože bránil kurdské obyvatelstvo, organizoval nedovolené mítinky, všechno bylo protistátní. HDP je Lidová demokratická strana, pár zástupců je i ve vládě a jsou poslanci, přesto je omezovaná v činnosti a má problémy. Žalobce rovněž sdělil, že v řízení o vyhoštění sice řekl, že se může vrátit, to ale bylo způsobeno tím, že tlumočnickovi nerozuměl, nevěděl, co má dělat. V červenci 2015 opustil ČR, odjel k příbuzným do Německa, vrátil se asi v říjnu, věděl, že mu skončil zákaz pobytu. Má tady přítelkyni a život je tady dobrý. V Německu zůstal nelegálně, je tam hodně Kurdů a Turků, jsou tam problémy, nelíbí se mu tam. Má rodinu i v Anglii, Německu, Švédsku, ale líbí se mu tady. Jeho přítelkyně je občanka ČR, rozvedená, seznámili se v listopadu 2015, je zaměstnána u jeho tureckého kamaráda. Od ledna 2016 s ní žije ve společné domácnosti v Holešově, ona má 4 děti, dvě jsou již zletilé, společně žijí s dvěma mladšími. Jejich otec je v Olomouci, je ženatý. K dotazům žalovaného pak žalobce sdělil, že v Turecku mu hrozí zavření, na jak dlouho, to neví. Podával nějaké svědecké výpovědi o roztržkách mezi sympatizanty HDP a MHP, jiné problémy neměl. Dne 22. 12. 2016 byl žalobce seznámen s podklady správního orgánu, uvedl, že se s nimi seznámit nechce, jeho rodina je v Turecku nyní pod velkým tlakem a neustálou kontrolou, to byl jeden z důvodů, proč se musel oficiálně rozvést s manželkou, chtěl by svoji ženu s dětmi dostat k sobě a žít s nimi. V Turecku jsou na něho stále vydávány nové příkazy k zatčení.

7. K jednání soudu dne 4. 6. 2018 se žalobce nedostavil, jeho zástupce zdůraznil, že žalovaný ve věci nezjistil dostatečně skutkový stav, zejména z pohledu neaktuálních informací o situaci opoziční kurdské menšiny v Turecku, když většina podkladů je z r. 2015 a ve věci bylo rozhodováno v r. 2017 – odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008, z něhož vyplývá, že důkazní povinnost je rozdělena mezi žalobce a žalovaného, kdy se diametrálně liší zprávy z lidsko-právních organizací a médií ohledně reálné situace v zemi původu žadatele a kdy je nutné situaci co nejvíce

objektivizovat. Konečně, v podobné věci rozhodoval NSS i zcela nově 14. 3. 2018, kdy pod čj. 5 Azs 4/2018 poukázal na povinnost žalovaného vyčerpávajícím způsobem popsat aktuální poslední situaci kurdské menšiny v Turecku a její případný dopad na žadatele. Tamní geopolitická situace se stále vyvíjí a je potřebné na ni adekvátně reagovat. Situace Kurdů je v Turecku natolik nedobrá, že v případě návratu žalobce znamená vážné ohrožení jeho integrity, je proto navrhováno zrušení rozhodnutí žalovaného a úhradu nákladů řízení, spočívajících v právním zastoupení žalobce. Zástupce žalobce vyčíslil náklady, spočívající ve třech úkonech právní služby, třech režijních paušálech, jízdném, promeškaném čase a DPH, v celkové výši 12.848,50 Kč.

8. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na písemné vyjádření, uvedla, že správní orgán je přesvědčen, že jeho podklady byly dostatečně aktuální, je přesvědčena, že nedošlo k žádné nezákonnosti či nesprávnosti, ze strany žalobce se jedná o snahu legalizace zdejšího pobytu. Žalovaný setrval na svém závěrečném návrhu, náklady řízení neúčtoval.
9. **Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).**
10. Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
11. V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jestliže byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.
12. Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích

mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo

- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
13. V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem
- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
 - b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
 - c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
 - d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11
14. Po projednání a přezkoumání věci krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný nepochybil, pokud s odkazem na znění ust. § 12 písm. a) zákona o azylu konstatoval ve svém rozhodnutí ze dne 19. 1. 2017, že neshledal v tvrzení žalobce azylově relevantní pronásledování za uplatňování politických práv a svobod, když žalobce vycestoval ještě před zahájením soudního řízení. Toto však mělo probíhat nikoliv z politických důvodů, ale pro žalobcův nelegální vstup do prostoru turecko-syrské hranice. Ani krajský soud v tvrzených souvislostech žalobcem neshledal naplnění podmínek citovaného ustanovení a žalobcem tvrzené souvislosti považuje za víceméně spekulativního rázu. Soud souhlasí i se závěrem správního orgánu, že na základě dosavadní judikatury je očekáváno, že v případě, že žadatel se cítí azylově relevantně ohrožen, je zcela na místě, aby o mezinárodní ochranu požádal v prvním státě, v němž je to možné a pokud možno bezprostředně.
15. Protože žalobce neuvedl, že by v České republice pobývali jeho blízcí příbuzní, které má na mysli ustanovení § 13 a § 14b) zákona o azylu, soud nezpochybňuje ani správnost závěrů žalovaného v tom smyslu, že žalobce nesplňuje podmínky těchto ustanovení, jak konečně citována shora.
16. Krajský soud konečně souhlasí i se závěry žalovaného, učiněnými na str. 7 žalobou napadeného rozhodnutí, kde správní orgán dospěl k závěru, že v příběhu žalobce nespátňuje žádné důvody, hodné zvláštního zřetele pro udělení azylu z humanitárních důvodů.
17. Důvodem, pro který soud přistoupil ke zrušení rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve věci, je důvod, k němuž musí soud přihlédnout bez dalšího, a tím je aktuálnost použitých podkladů žalovaného. Kromě jediné zprávy ze dne 7. listopadu 2016 byla situace v zemi původu žalobce hodnocena na základě podkladů, které popisovaly situaci v zemi před pokusem o státní převrat (15. 7. 2016). V tomto směru pak žalovaný nereagoval adekvátním rozbořením situace, nýbrž na str. 9 rozhodnutí pouze zmínil, že „Turecko je známo vojenskými převraty a pokusy o puč ze strany armády, které byly mnohokrát v druhé polovině 20. Století provedeny s rozličným výsledkem, poslední pokus o údajný vojenský puč proběhl v Turecké republice v létě r. 2016, po jeho nezdaru turecká vláda mimo vypořádání se se vzpurnými vojenskými představiteli pokračovala ve svém tažení proti hnutí duchovního vůdce Fethullaha Güllena, které v Turecku

započalo již v r. 2014, kdy byl na tohoto náboženského vůdce vydán zatykač“, v dalším však již zmiňuje pouze zprávy z ledna 2016. Osobní situaci žalobce a jím namítanými obavami se tak žalovaný vůbec v aplikaci na aktuální situaci v zemi původu blíže nezabýval. Podobnost situace, popsané v namítaném rozhodnutí NSS ze dne 14. 3. 2018, čj. 5 Azs 4/2018 tak soud nemohl přehlédnout.

18. V uvedeném rozhodnutí NSS mj. uvádí, že informace o zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu musí být mj. aktuální, většinu zpráv měl žalovaný o situaci v Turecku víc než rok starých, což by samo o sobě nebylo nesprávné, pokud by v době rozhodování nebylo z dostupných zdrojů zjevné, že situace v zemi původu je od poskytnutých zpráv odlišná. Zastaralá je pak taková zpráva, která obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť popsaná situace se změnila. Použité zprávy a informace o Turecku, z nichž žalovaný vycházel, se vztahovaly k období před pokusem o státní převrat (jak výše uvedeno – 15. 7. 2016), žalovaný vydal v případě žalobce své rozhodnutí dne 19. 1. 2017. Jediná zpráva, která je obsahem spisu a nese datum po 15. 7. 2016, obsahuje jen velmi kusé vyjádření o situaci po tomto datu, s tím, že byl vyhlášen výjimečný stav, došlo k významným čistkám, celkově se odhaduje dopad zatím zhruba vůči 1 milionu lidí, probíhají výslechy a šetření, je otázkou, nakolik je a bude v Turecku zachována vláda práva a nezávislá soudní moc. NSS odkazuje ve výše cit. rozhodnutí i na své dřívější rozhodnutí ze dne 20. 12. 2017, čj. 10 Azs 310/2017, kde jasně vymezil, že „právě tato událost (pokus o státní převrat) byla významným milníkem, který radikálně změnil tamní vnitropolitickou situaci, následující reakce státní moci a intenzivní opatření vůči domnělým pučistům, politickým oponentům a jiným osobám mohla za určitých okolností u některých zejména politicky aktivních osob vyvolat obavu z pronásledování. Žalovaný se tak nemůže bez dalšího spokojit s periodicky vydávanými zprávami, které nijak nepromítají události zásadního charakteru, nota bene pokud je obecně známo, že v Turecku došlo k pokusu o státní převrat, který má dramatický dopad na úroveň ochrany lidských práv. Při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu pro strach z pronásledování z důvodu zastávání určitých politických názorů nelze rozhodovat výlučně na základě zpráv a informací, které tyto podstatné události vůbec nezohledňují“.
19. V daném případě je proto soud přesvědčen, že zatímco žalobce opustil zem původu v r. 2015 a jak soud výše uvádí, k otázce jeho pronásledování před opuštěním vlasti byl zaujat správním orgánem vcelku jasný a logický závěr, nelze přehlédnout, že v mezidobí se situace v zemi původu vcelku razantně změnila a k tvrzením žalobce o jeho obavách z případného pronásledování či hrozby vážné újmy pro případ jeho návratu je potřebné situaci nově a objektivně i vyčerpávajícím způsobem zhodnotit, k tomu pak materiály, které žalovaný shromáždil, nejsou ucelené a aktuální. Krajský soud je tedy za popsaných okolností přesvědčen, že v případě žalobce nebyl zjištěn skutkový stav na základě přesných a aktuálních informací o žalobcově zemi původu (zde **§ 3 správního řádu** – nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky, uvedenými v **§ 2**; a **§ 23c zákona o azylu** – podkladem pro vydání rozhodnutí mohou být zejména – odst. c) přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem), žalovaný tak nemohl řádně posoudit případnou existenci reálných obav z pronásledování, či hrozbu vážné újmy pro případ žalobcova návratu a došlo tak k vadě,

kteřá ve svém důsledku představuje vydání rozhodnutí, nesouladného se zákonem o azylu a správním řádem.

20. Na základě zjištěných a popsanych okolností věci tedy dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného nemůže obstát, toto v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrací správnímu orgánu k dalšímu řízení (odst. 4 téhož ustanovení), v němž žalovaný vezme v úvahu zjištění soudu a své podklady řádně doplní.

V. Náklady řízení

21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. dle výsledku řízení, žalobce, ve věci úspěšný, žádal náhradu nákladů právního zastoupení, která spočívá v třech úkonech právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast při jednání soudu) – zde s odkazem na ust. § 9, odst. 4, písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění, ve spojení s § 7 bod 5 této vyhlášky 3 x 3.100,- Kč, a dle § 13 odst. 3 vyhlášky pak činí rež. paušál 300,- Kč/ úkon, tedy částku 900,- Kč. Dále byla účtována částka 200,- Kč jako náhrada promeškaného času k jednání soudu a zpět dne 4. 6. 2018 (2 půlhodiny po 100,- Kč - § 14 odst. 1 písm. a) téže vyhlášky) a částka 318,56 Kč jako náhrada cestovného, kdy bylo ujetu 44 km v sazbě 7,24 Kč/1 km jízdy (4,- Kč/km základní náhrada + 3,24 Kč/km za spotřebovanou pohonnou hmotu – 32,80 Kč/l). Soud na základě předloženého vyúčtování přiznal žalobci náhradu nákladů řízení v celkové částce 12.848,50 Kč, kterou žalovaný zaplatí k rukám právního zástupce do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 7. června 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: R. V.